

פרק ש' מטוות

ובכל הטע בנשים אשר לא ידעו משבב זכר (כמובן לא). שם שנינו, אמר רבי יהודה, אין העולם מתנהג אלא בשני גוונים שבאו מצד האשה, שגמazaח חכמתם לב. זהו שפטותם (שמה לה) וכל אשה חכמתם לב בידיהם טו ויביאו מטווה את התקלה ואת ההרגמן. ומה הביאו? את התקלה ואת ההרגמן, הרגמן, הגוונים שכלוים בתוכה הגוונים.

זהו שפטותם (משלילא) דריש צמר ופשתים ומעש בחוץ בפה. וככתוב בידיה טו. מה טו? אמר רבי יהודה, טו בדין, טו ברוחמים. אמר רבי יצחק, למה נקראה אשה? אמר לו, שכלולה בדין וכלולה ברוחמים. בא וראה שאמר רבי אלעזר, כל אשה נקראה בדין, עד שטועמת טעם הרוחמים. שלמנדו, מצד של האיש בא הלבן, ומצד האשה בא האדם. טעם אשה מלבן, הלבן עדיף.

ובא ראה, למה אסורות נשות שאר עמים שירעוות משבב זכר? ממשום שנינו, יש ימין ויש שמאל, ישראל ושאר העמים, גן עדן וגיהנם, העולם הזה והעולם הבא. ישראל כנגד הרוחמים, ושאר העמים כנגד הדין. ושנינו, אשה שטועמה טעם הרוחמים, הרוחמים מנצחים. אשה נהרבק. ועליהם נקרא יעשה ונחלהים עז נפש לא ידעו شبעה.

ועל זה שנינו, הנבעלת לגווי, קשורה בו בכלה. מהقلب פקיע ברוחו, חזוף - אף כאן דין בדין פקיע, חזופה בכלל.

פרק ש' מטוות

ובכל הטע בנשים אשר לא ידעו משבב זכר. פפן פגינן, אמר רבי יהודה, אין העולם מתנהג אלא בתрин גוונין, דאותו מסטר אהתא, דASHתכחת חכמת לבא. הדא הוא דכתיב, (שםות לה כה) וכל אשה חכמת לב בידיה טו ויביאו מטווה את התקלה ואת ההרגמן. ומאי מתיין. את התקלה ואת ההרגמן, גוונין דכלילן בנו גווני.

הדא הוא דכתיב, (משלילא) דריש צמר ופשתים ומעש בחוץ בפה. וככתוב בידיה טו. מי טו. אמר רבי יהודה, טו בדין, טו ברוחמי, אמר רבי יצחק, ומאי אהתראי אשה. אמר ליה, הכלילא בדין, וכלילא ברוחמי. פא חזי, דאמר רבי אלעזר, כל אהתא בדין אהתראי, עד דאטעמת טעמא ברוחמי. דיןיא, מפטרא דבר נש אני חורא, ומפטרא אהתא אני סומקא, טעמא אהתא מההורא, אהתא עדי.

והא חזי, ומאי אסירן נשא שאר עמיין דידי עמיין משכבי דכורא. ממשום דתגינן, אית ימין, ואית שמאל. ישראל, ושאר עמיין. גן עדן, וגיהנם. עלמא דא, ועלמא דאת. ישראל לקבלי ברוחמי, ושאר עמיין לקבלי דיןיא. ותנן, אהתא דאטעמת טעמא ברוחמי, רוחמן נצחא. אהתא דטעמא טעמא דיןיא, דיןיא בדין אהתראי. ועליהו אהתרי, יעשה נ"א ובכלבים עז נפש לא ידעו شبעה.

על דא פגינן, הנבעלת לגווי, קשורה בו בכלה. מהقلب פקיפה ברוחיה, חזיפה. אוּפַּחֲבִי דיןיא בדין פקיפא, חזיפה בכולא.